

Ökumenikus imahét 2018. január 21-28.

2018-ban az ökumenikus imahét január 21-28. között kerül megrendezésre. Az imahét anyagát a karibi keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik: „Jobbod, Úram, dicső az erőtl...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” [2Móz/Kiv 15,6].

Az országos nyitó istentisztelet 2018. január 21-én, vasárnap 19 órakor lesz a Szent István Bazilikában. Szentbeszédet mond *dr. Erdő Péter* bíboros és igét hirdet *Steinbach József* református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa elnöke. A liturgiában a MEÖT tageszkegyszáinak vezetői szolgálnak. Minden imahétnek van jellegzetessége. Az imaheti anyagot összeállító karibi testvérek azt kérték, hogy idén egy feltűnő Bibliát vigyünk a templomba és tegyük le a templom/gyülekezeti helyiség kitüntetett helyére. A Szentírás

szövegek felolvasása az istentisztelet során végig ebből történjen. Szükség van még három láncra is, amelyeket a szolgálattevők hoznak és a Biblia mellé helyezik. A láncok a rabszolgaság, az emberi méltóságtól való megfosztottság és a rasszizmus kifejező jelképei. A bűn hatalmának jelképei is, amely elválaszt minket Istentől és egymástól. Az istentisztelet során a rabszolgaságot jelképező vasláncot később élőlánccal is helyettesíthetjük, amely kifejezi a lelki közösség kötelekeit és a modern rabszolgaság és az emberségtől való megfosztottság minden formája elleni közös cselekvést. Az egész gyülekezet bevonása ebbe a jelképes cselekedetbe szerves része az istentiszteletnek. Ezeket az istentisztelet elején el kellene magyarázni, és a prédikáció során is vissza kellene térni rá. Az imahét füzetet a www.meot.hu honlapról letölthető. **forrás: katolikus.hu**

Miserend

Klotildliget:

január 14. vasárnap	
ünnepi mise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>1Sám 3,3b-10.19</i>	
<i>1Kor 6,13c-15a.17-20</i>	
<i>Jn 1,35-42</i>	

január 18. csütörtök	18 óra
-----------------------------	--------

január 20. szombat	18 óra
---------------------------	--------

január 21. vasárnap	
ünnepi mise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Jón 3,1-5.10</i>	
<i>1Kor 7,29-31</i>	
<i>Mk 1,14-20</i>	

Pilisjászfalu:

január 14. vasárnap	17 óra
----------------------------	--------

január 21. vasárnap	17 óra
----------------------------	--------

Piliscsaba:

január 14. vasárnap	
----------------------------	--

szlovák mise	9 óra
--------------	-------

ünnepi szentmise	11 óra
------------------	--------

január 19. péntek	17 óra
--------------------------	--------

január 20. szombat	17 óra
---------------------------	--------

január 21. vasárnap	
----------------------------	--

regnumi mise	9.15
--------------	------

ünnepi szentmise	11 óra
------------------	--------

Jegyesoktatásra még ma estig lehet jelentkezni Szabolcs atyánál.

Hétfőtől szombat estig Plébános atya nem lesz Piliscsabán és nem lesz elérhető, mert lelki gyakorlaton vesz részt. A hétköznapi szentmisék, fogadóórák és a szombat esti előesti mise is –helyettesítéssel– meg lesznek tartva.

Január 21-én a csabai templomban 9:15-kor regnumos szentmise lesz.

Január 21-én megkezdődik az ökumenikus imahét. Piliscsabán három imaalkalom lesz:

- **január 21., 16 óra:** a református templom, igét hirdet Szilágyi Szabolcs;

- **január 25., 18 óra:** klotildligeti templom, igét hirdet Kézdy Péter;

- **január 28., 16 óra:** evangélikus templom, igét hirdet Szép Mónika.

Jöjjünk el és imádkozunk a keresztyének egységéért!

Vasárnap, 21-e lévén, a 18 óras szentmise után 24 óráig szentségi mádást tartunk hivatásokért az Egyházközségi Nővérek Kápolnájában.

Vízkereszt lévén, ha valaki szeretné, keresse Plébános atyát, és ő örömmel meggy házat szentelni.

Imaszándékunk:

lelki és missziós megújulásért

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs
☎ (30) 611-1296
px.sacerdos@gmail.com

Ferenc pápa: A csendeknek is fontos szerepe van a misében!

Az eucharisztikus ünnepegről szóló megelőző katekézisek során láthattuk, hogy a bűnbánati cselekmény segít levetni önteltségünket, és úgy állni Isten elé, amilyenek valójában vagyunk: bűnös voltunk tudatában és a bűnbocsánat reményében.

Épp az emberi nyomorúság és az isteni irgalom találkozásából fakad fel a „Dicsőségben” kifejezett hála, ez egy „nagyon régi, tiszteletre méltó himnusz, amellyel a Szentlélekben összegyűlt Egyház az Atyaistent és a Barányt dicsőíti, és hozzájuk könyörög” (A Római misekönyv általános rendelkezései, 53). E himnusz kezdete – „Dicsőség a magasságban Istennek” – az angyalok énekét veszi át, melyet Jézus születésekor énekeltek Betlehemben: örvendő meghirdetése ez annak, hogy a föld és ég átölelik egymást. Azután ez az ének minket, imádságban egybegyűlteket is bevon: „Dicsőség a magasságban Istennek, a földön pedig békeesség az embereknek, akikben ö kedvét leli.” A „Dicsőség” után, vagy amikor ez nincs, rögtön a bűnbánati cselekmény után az ima különleges formát kap a „collectá”-nak nevezett imádságban, amelyen keresztül kifejeződik a szertartás saját jellege, mely a napok és az év időszakai szerint változó lehet (vö. RMÁR, 54). Az „imádkozunk” [a magyar szertartásban: könyörögjünk] felszólítással a pap arra buzdítja a népet, hogy vele együtt tartson rövid elmélyült csendet, hogy tudatosítsák: Isten színe előtt állnak, és

hogy mindenki megfogalmazza saját szívében személyes szándékait, amelyekkel részt vesz a misén (vö. RMÁR, 54). A pap azt mondja: „imádkozunk” vagy „könyörögjünk”; azután egy rövid csend következik, amikor mindenki arra gondol, amire szüksége van, arra, amit kérni akar az imában.

A csend nem pusztán azt jelenheti, hogy nem beszélünk, hanem azt, hogy készen állunk meghallgatni más hangokat: a szívünkét, és főképpen a Szentlélek hangját. A liturgiában a szent csend jellege attól függ, hogy hol van a helye: a csend „a bűnbánati cselekmény alatt és az imádságra történő felhívás után segíti az elmélyedést; az olvasmányok vagy a homília után ajánlott röviden elmélkedni az elhangzottakról; az áldozás után pedig elősegíti a belső dicsőítő és kérő imát” (RMÁR, 45). Tehát a mise eleji imádság előtt a csend segít, hogy magunkba mélyedjünk, és tudatosítsuk, miért vagyunk ott. Ezért fontos tehát behallgatni a lelkünkbe, hogy aztán megnyissuk az Úr előtt. Fáradságos, örömteli, netán fájdalmas napok állhatnak mögöttünk, és ezt el akarjuk mondani az Úrnak, kérni akarjuk a segítségét, kérni akarjuk, hogy álljon mellettünk; vannak beteg rokonaink vagy barátaink, akik súlyos megpróbáltatásokon mennek keresztül; rá akarjuk bízni Istenre az Egyház és a világ problémáit. Erre szolgál az a rövid csend, mielőtt a pap – összegyűjtve mindenki kéréseit – fennhangon Istenhez intézi, mindenki

nevében, a közös imádságot, amely lezárja a mise bevezető szertartásait, vagyis pontosan „gyűjteményt”, „collectát” hoz létre az egyes szándékokból. Erősen kérem a papokat, hogy tartsák meg ezt a rövid csendet, és ne siessenek: „imádkozunk” (könyörögjünk), aztán tartsunk csendet. Kérem ezt a papoktól. E csend nélkül félő, hogy elhanyagoljuk a lelki elmélyülést. A pap elimádkozza (recitálja) ezt a könyörgést, ezt a collecta-imádságot, mégpedig kitért karral: ez az imádkozó (orante) testtartás, amelyet a keresztények az első századoktól felvettek – amint azt a római katakombák freskói tanúsítják –, hogy utánozzák a keresztfán kitért karral függő Krisztust. Ő ott

van, Krisztus az Imádkozó (Orante), és egyben az imádság! A megfeszített Jézusban azt a papot ismerjük fel, aki Istennek tetsző istentiszteletet mutat be Istennek, vagyis a gyermeki engedelmességet.

A római rítusban az imádságok (könyörgések) tömörek, de gazdag jelentésűek: nagyon sok szép elmélkedést lehet végezni ezekről az imádságokról. Nagyon szépek! Ha később, a misén kívül is elmélkedünk a szövegekről, az segíthet, hogy megtanuljunk, miként forduljunk Istenhez, mit kérjünk, milyen szavakat használjunk. Kívánom, hogy a liturgia mindnyájunk számára az imádság iskolájává váljon.

Hol laksz?

– **kérdezhetnénk ma is. Az egyszerű válasz: Hát, a templomban... Mindig biztosak lehetünk ebben? Némelyik templom manapság gyárra vagy pályaudvarra emlékeztet, a régebiek pedig afféle múzeumok. Hol laksz, hát ma Uram?**

Párizsi éveim alatt német barátaimat meglepte, hogy francia ismerőseim meghívnak magukhoz hol ebédre, hol vacsorára. A francia az idegent ugyanis nem nagyon engedi be otthonába. Inkább étterembe hívja. Keleten a vendéglátás talán nem olyan nagy ügy, mint Párizsban, de a meghívás otthonunkba egy nagyon fontos lépés az emberi kapcsolatokban. Jézus esetében az a meglepő, hogy volt egyáltalán otthona, hisz ő folyton vándorolt, és hol a szabad ég alatt hált, hol másoknál vendégeskedett. Az első tanítványok

esetében azonban ez az apró mozzanat nagyon is jelentős. Jézus nem távolságtartó Mester, hanem közeli barát.

Hol laksz? – kérdezhetnénk ma is. Az egyszerű válasz: Hát, a templomban... Mindig biztosak lehetünk ebben? Némelyik templom manapság gyárra vagy pályaudvarra emlékeztet, a régebiek pedig olyan múzeum-félék. Hol laksz, hát ma Uram? Talán a szegény-negyedekbe kéne benéznünk. Talán ott is kellene laknunk. Legalább aznap ott kellene maradnunk, amikor meghív. Mert hív. És a találkozás óráját éppúgy nem fogjuk feledni, mint János. Hol hát a János, a Keresztelő, aki rámutat a Bárányra? Hol az András, aki elkísér Jézushoz?

Kiss Ulrich

forrás: Virtuális Plébánia